

Lehoczky Léna (Lenoushka)

- 36 éves, házas, 2 gyermeke van
- eredetileg közgazdász, ma már lakástextil-dízájner
- 2012 februárjában önálló vállalkozásba kezdett
- keze alól eddig két kollekciónak került ki, amelyben párnák, ágytakarók, terítők, függönyök és a kiegészítő díszek jutnak főszerephez

NÉVJEGY

FUNDAMENTA-TIPP:
Gyerekekkel is könnyen elkészíthető!

Orosz-magyar textilvarázs

Különös gondosság, merész textilek, egy 35 éves NDK és egy 80 éves Singer varrógép, na és a művész, akinek keze nyomán csupa olyan dolog születik, ami több mint lakáskiegészítő: stílus. Ráadásul olyan, ami senki máséval össze nem téveszthető.

Ó, Szentpétervár, azaz ó, Leningrád. Ott töltötte ugyanis a magyar-orosz vegyes házasságból született Lehoczky Léna a nyarakat, méghozzá a nagyi mesés nyaralójában, vagy ahogy ott hívják: dácsájában. A mára textilművésszé cseperedett Lenka vengerka – oroszul: magyar lány –, aki ma a Lenoushka művésznevet használja, szívesen emlékszik a kint töltött nyarakra.

ÚTRAVALÓ OTTHONRÓL

Ahhoz, hogy ma elmondhassa magáról, textilművész, az alapokat a család rakta le, a kézművestechnikák ismeretét a felmenőktől hozta. Kötni Bábuskától, a nagymamától tanult, varrni pedig édesanyjától, így nem meglepő, hogy már gyerekként ruhákat tervezett a babá-

inak, és a 100xSzép magazin helyett a legújabb Burda megjelenését várta. Amikor megjött, rongyosra olvasta, két lapszám között pedig a család támogató és védő burkában kötött, varrt, álmodozott. Eleinte divattervező akart lenni, mégis közgazdaságtant tanult, multinacionális vállalatoknál dolgozott, majd a gyerekei mellett új utakat keresett. Lakberendezést tanult, később az ügyfeleinél nem csupán azt találta ki, hová kerüljenek a bútorok, de megvarrta a függönyöket, a párnahuzatokat, a terítőket és az apró lakásdíszeket is. Mivel a keze alól kikerülő dolgoknak óriási sikere volt, Lenoushka 2012 februárjában elhatározta, hogy létrehoz egy saját lakástextilmárkát. Termékeihez kulcsmotívumokat keresett. Olyanokat, amelyek magyar és orosz lényét egyaránt kifejezik, ezek végül a galamb, a pipacs, a tulipán és a fa lettek. Hite szerint ezeknek a szimbólumoknak kell önma-

gukban létezniük és átívelniük stílusból stílusba, például a vidékiből a modernbe. Lenoushka nyári kollekciónak, a country stílusú Vengerkában, amelyet a szentpétervári nyarak ihlettek, ezek megjelennek, igaz, a téli kollekción sincs híján az alapmotívumoknak.

CSILLÁMBÓL SOHASEM ELÉG

A legújabb ünnepi kollekciónak Oroszország flittertől túlfolyó, pompázatos díszletek között meglevenedő esztrádműsorai ihlették, ahol tollakból, boákból, füstből, csillámból sohasem lehet elég. „Gyerekként megnézni egy ilyen show-t óriási élmény volt” – meséli a művész, aki a kollekciónak mindig valamiféle saját élményt hív elő. A huszárok is elevenen élnek emlékezetében, akik persze sokkal inkább

voltak katonák, és az esztrádműsorokban a dívákat kísérték védelmezőn. A téli kollekción fotózásán Lenoushka vállalta a huszár szerepét, aki az ünnepi termékeket a csillogás szerelmeseinek ajánlja, meggyőződése ugyanis, hogy a lelke legmélyén minden nő imádja a pompát. A kollekción darabjai egyelőre webshopban és két budapesti üzletben kaphatók, annak apró díszei azonban kis ügyességgel saját kezűleg is előállíthatók. Lenoushka e téli karácsonyfa-, illetve szobadíszek előállításához nyújtja most segítő kezét. A díszek esetén puritánságról persze szó sincs, csillognak rendesen, hisz emlékei szerint anyukája karácsony délelőttjén mindig elővette a csillogó-villogó régi orosz díszeket, s ezekkel díszítette a fát; szalmadíszeknek nyoma sem volt náluk.

¶

Így készül a karácsonyi pipacsdísz

Hozzávalók:

tű, cérna, velúranyag, taft, tüll, organza, flitter, töltőanyag, olló, pohár, fehér színű ceruza

A munka menete:

1. A dísz két részből áll: a pipacsból és egy hátsó korongból, amire a pipacst rögzítjük. Először veszünk egy keményebb anyagot, ami nem foszlik, a legjobb a velúr. Ebből lesz a hátsó korong, ezáltal kap jobb tartást a dísz.
2. A korongokat egy pohár segítségével rajzoljuk fel az anyagra.
3. Ezeket vágjuk ki, majd a töltőanyagnak való korongot is, ez utóbbi átmérője legyen egy kicsit kisebb, mint a velúrkorongé. Ha ezzel megvagyunk, tegyük félre a három korongot.

4. Ezután fogjunk hozzá a kétszirmú pipacs elkészítéséhez. Fontos, hogy mindkét szíromhoz más anyagot válasszunk, majd ezekből az anyagokból is vágjunk ki korongokat. Az első a velúrkorongokkal azonos méretű legyen, a második kisebb. Ezeknek nem kell túl szabályosnak lenniük, hiszen a pipacs az életben sem mondható szabályos virágnak.

5. Az első pipacs szirmjának anyaga esetünkben jersey, flitterekkel gazdagon díszítve. A második szírom taftból készül. Ennek az anyagnak a problémája, hogy – hasonlóan a tüllhöz és az organzához – foszlik, de van egy sikerrel alkalmazható trükk: óvatosan meg kell égetni a szélét, és a továbbiakban nincs vele probléma.

6. Egyenes varrással a két szíromot egymáshoz varrjuk, a korongokból így lesz virág.

7. Ahhoz, hogy némileg valószínű legyen, tegyünk gyöngyöt vagy flittert a pipacs középre, több flitterrel jobban mutat. Lusták dupla cérnával dolgozzanak.

8. A flitter rögzítéséhez gyöngyöt is használunk, amelyet felülől rögzítünk. Átfűzzük alulról a tűt a flitteren, majd a gyöngyön, utána a tűt felülől átszúrjuk a flitteren, végül az anyag színén. Ugyanezt még egyszer az összes rögzítendő flitterrel megcsináljuk, majd az anyag fonákján rögzítjük az összeset.

9. Ezután jöhet az akasztószalag. Ez legyen 25 cm, szélessége 2-3 mm. Fekete szatén- vagy organszalaggal dolgozzunk. A foszlás elkerülése érdekében égessük meg a szalag végét. A szalagot az elsőként kiszabott korongok és a tömőanyag közé illesztjük, majd varrógéppel összevarrjuk.

10. Végezetül rögzítsük a koronghoz a pipacs fonákját. Ha ezzel megvagyunk, el is készült a pipacsdísz.